

5 ČERNÁ NA ČERNÉ 50 VÍCE NEŽ LADY IN BLACK

Janet Kormaniková/El foto archív

Novoromantičtí, ačkoli také temní, černostříbrně oděni a truchliví, byli v podstatě dekadentní lidé. Ale ti, jichž se bude tento díl seriálu týkat, na celou věc šli jinak, ac si je snad podle vzhledu mohl někdo splet. Hudebníci, jimiž byl rock málo ti, kteří hledali v hudbě víc opravdovosti, sílovnosti a emoci. Čtenáři okultních spisů, diváci horrovy, ztracené duše, hledající způsob, jak zahrát a vyzpívat to, co se jim skutečně děje v duši (jakkoli je to škaradé!), a nejen to, jak je štvou rodiče a hlupáci. Další skupina lidí, která se zkusila ponorit hlouběji, než dovoluje sportovní hudba. To je na ni čenne. Nový nápor extrémní satanismus a veselijake prapodivné kultury, v drogách a různých jiných experimentech se způsobem vnímání. Ti, jimiž se dnes říká gothci nebo prostě jenmo tati a kleri, jsou na vymření. Přesto se k jejich hudbě vrací ti, kteří už mají tohle období za sebou, a leckos říká i úplně nové generaci posluchačů.

Všechno to začalo rásit na samém konci 70. let. Vznikli Warsaw (za klerych se později stali Joy Division) Robert Smith, dal dohromady The Cure, Andrew Eldritchovi začal v hlavě bít led napad (a když se usadil byl i jeho Sisters of Mercy), začali hrát Banshees, byly položeny první kameny Bauhaus, Killing Joke, v Anglii se to prostě zase začalo hýbat.

Temnota nikdy nebyla opravdovými hnůmi pro masy. Je to logické, vždyť její autorů i příznivců byli v naprosté většině uzavřené osobnosti skličeni individualistě, kterým zase jednou šlo o opravdovost a kontakt spíše s jednotlivým podobně naladěným posluchačem, než s davu na stadionu. Temnota nikdy nepřehlušila klasické rockové kapely, tedy ona faktičtelně, ale pouze v srdcích posluchačů, často nepřemělně mětrem to ho, čemu říkáme hudební průmysl. Vzdávce podíváme na obálky často

Textové, namaly z hlubin duše a tech

nejismušičích obdobích dějin lidstva (opel vzpomenejme některé skladby Joy Division, kapely která se ostatně pojmenovala právě vyrazem z koncentrací-mich táborů) - valky a smrt. Když laska, tak nepěti o v a n a a často končí a tragicky. Osa mělost v masach cizích lidí. Zle sny noci trůny. Nežakrývany, naci pak často vyzpívány, strach. Dás a přitáží

regista (Sub- vav, Cozy, pd. IAN CURTIS

10:15 Saturday Night. Zkaze

rost současného světa. Nemoznost - urtká. Uzkosiné slavy a marna snaha zbavit se nich. Zohraté pokusy dosáhnout výs. Tmehnti po slavných casech (Cure, Pornography, album sice hudebně ne přímo gothierockové, ale s tímto dílem seriálu velmi důležitě související) Samota. Nenormálnost jako červená nit. Tragické osudy samotných hudebníků (17 května bude 15 výročí smrti Iana Curtiše) protože pro vlně lidí byla tahle hudba zvláštním systémem (často jediným možným), ne necím, co se dělá ve volném čase. Málokdy byli členové skupin zaměstnaní na kvalitní kovaných trístech - buď pracovali jako pomocní dělníci (Curtis), nebo nepracovali vůbec, ze šloky je vkopli většinou velmi záhy. Nebyly to tv hochné děti, které si po splnění školních povinností jdou hrát na kytaru. To měli společně s parkáci (osláme tyto síly spolu dlouho co existovaly). Na rozdíl od nich ale nechtili žít kolektivně a v jakkoliv spínavých domech, měli v sobě silnou lásku po kráse a ostrole fyzické krásy. Snažili se nalézt harmonii, ale tam, kde ji hledali, dula síle

Samozřejmě v té době, ani i spousta kapel, jez celou věc braly povrchně, byly jako trend. Měly mu se zkusit podírat a třeba to zabere, ale jako skoro vždycky, po letech zůstala v lidské paměti jen jména těch nejlepších. Zpátky o tom, že jednomu je užko nem ko neckorncu nio těžkéto, ale udelet tak, aby ta hudba zapůsobila stejně silně, jako se to podařilo. Neznámým slaslem) Joy D. to už je to, čemu říkáme umění, a co si musíme potaď obhájevat.

To období bylo ovšem důležité i pro proklínání hudební průmyslu. Zřejmě poprvé se v těch casech objevil termín malé nezávislé filmy, která vydává hudbu mála skupin, většinou stylistové sprážených (divisonovská Factory, cureovská Fiction a původně punkovy Beggars Banquet jsou teni nejznámějšími). Pracují v ní malé množství lidí vzlazných do celé věci až po už. Obaly navrhuje jeden člověk nebo mály okruh lidí, opatí více ze středních dvůru, než kvilí přiznysu. O editním plánu často rozhoduje aktivní hudebník, někdy písobící v jedné, více skupinách, lež jsou onou firmou vydávány. Vše čine tomu mimo jiné za to, že se od é doby, že má třetinu filmů postlu charakty, spelehnouti, většina věcí které vyda bude zřejmě tehodí

hlících říká člověk je dobrý nebo ro-
vrou duch doby. Zaplatil za to čas-
to velmi tvrdě.

lizovali (Alternative Tentacles na-
tvrděly, Warp na elektroniku...) a
tabley z přelomu osmé a deváté
dekády naopak zanikly nebo byly
koupeny mocnější společností, ale
fenomen zůstal.

AcKoll, idea gotického rocku vznik-
la v Anglii, do dnešních dnů přežila
table, hudba už prakticky jen v Ně-
mecku, Berlín i další města stále
skrývají docela hodné kapel, jež se
k ní hrde hlásí - jakož i klubi, kam
ná ni (a jen na ni...) chodí ortodoxní
grúties. Nemůžeme si ale myslet,
že gotika zmizela beze stopy. Cyvil-
nita a obohatala jak samotný bigbit,
tak především různé obskurní odrů-
dy metalu a jiné alternativy. Zmruče-
ný zpěvák: rozzyvanec v černých ša-
tech a podivném čermém účesu je
především plodem gotického obdo-
bí. Krom toho gotika zplodila několik
velkých jmen (Sisters of Mercy, Mis-
sion, Bauhaus, Fields of Nepheli-
lm...), Summa sumárum to bylo velmi
důležité a inspirativní období rocku,
na které nemůžeme zapomenout,
ani kdybychom chtěli.

P. S. desili, tad čekáte seznamy
vydaných disků a písenná data vy-
dání, nehledějte, je. Table hudba
nebyla o dokonalejších sbírkách, ale
o duši. Ale jestli se po deskách z té
doby chcete sami pít, udělejte to.
Uděláte dobře.

stíde snažící se co nejpřesněji po-
psat, co se v tom srdci odehrává. Vy-
brala si k tomu odpovídající nástroje
a rekvizity, včetně zřetelně černí do-
plněné už jen stříbrem, to byla vesilla-
ké přednaly, jež jsou k nalezení spi-
še v SM, saldech (speciálně některé
zpěvačky by neznaly člověk, spíše
povazoval za domny, než za hudeb-
nice - o tom se ostatně zmiňoval To-
mas Seidl v článku věnovaném Si-
ousie & The Banshees) než na po-
dích koncertních sálů.

A hudebně? Kvilující, řezavé kya-
ry, laké drive neslyšel. Hrozné rány
bicích, zlověstně bublající baskytara,
která se někdy stává hlavním ná-
strojem. Zouřily zpěv zmučené, ob-
vykle velmi charismatické osoby, di-
vokého a velmi nezdravého, zpěv-
která se na rozdíl od relativně poz-
itivních 'koxsovych' rockerdů vůbec
nesnaží vypadat, že je v pohodě (bi-
ly makeup, Cure a nejen jich). Barva
hlasu často sama o sobě neobvyklá,
jedno, jestli zpěvák zpívá hluboko
nebo vysoko. Nejpodivnější kláveso-
vé rejstříky (v této souvislosti dopo-
ručuji zvláště závěr alba Closer od
Joy Division), i když klávesy nejsou
pro tento druh hudby vždycky po-
žadová a leckdy hrají poz nich (Cure
si svul zvrak 9. min. v 1. 79, neuměli
představit a vyložené se ball' rozšířil
staliou sestavu na více než tři hudeb-
níky). Celkový zvuk byl často velmi
originální.

vane 21.7.79 Melody Makerem)
konta strach být doma (Cure

ROBERT SMITH / THE CURE